

Už se slyšel o jezírkách Banat.
Jo, Banat, mají tam super jezírka.
Navíc mají nejlepší granule v okolí, asi vždycky tak pohutnám.
A vždyč co, mají vlastní e-shop,
rychlí nákupskvělý sortiment a ty ceny.
Hmm, to zni dobře, úplně mě to zahrálo úploutve.
Jezírka Banat je největší speciálovaná prodena a e-shop zahradních jezířek.
Sme tu provázíš 20 let.
Jezírka Banat CZ.
Lenco, tak to je rok, když já myslím, že už jste tu díl.
Vyjíte, bude klo to?
Kolik je to dílu?
Tak, další, máš dobré otázky, vidíš?
Ty si máme záležit, kol?
Počkej, já ti řeknu 274 277 278.
Vašku, tenhle ten náš díl bude,
když se něco neplánovaného nestane 283.
Už celý jeden rok začíná den v 559
ze spravodejským podkástem Lenky Kabrhelové.
Už rok se Lenka ptá, co víme, co jsme se dozvěděli, jaký je kontext.
A tentokrát v Lolihosta odpovíjí na otázky, jaký byl start v seznám správách,
proč má podkáz v 559 vlastně dva rázvy,
a jestli už podkáz tu není na českém trhu, tak trochu moc.
Je pátek 14. dubna, tady je vás slavdolišší a 559
spravodejský podkást seznám správ.
Lenka Kabrhelová, novinářka, autorka 559
spravodejského podkástu seznám správ,
držitelka prestižní novinářské ceny Karla Havlíčka Borovského
stipendistka z Harvardu.
Ahoj, Lenko, vítěj.
Ahoj, Vašku.
Podkást 559 Slavý jeden rok.
Lenko, co víme o tom, jak důležitý je to okamžik pro seznám správy.
A možná, pojdme si do mnou říct, o jak významnou událo se jedná i v kontextu
řekl bych celé české podkástové sceny.
Vašku, ty dáme řešný po vlastního odnázka.
A to si na mě vymánil, teda ten nejdíč kaliber.
Lenko Promiň, já miluju tvojí otázku, co víme o tom úvodní.
Proto jsem si nemohu odpustit tak jenom, jak tě napadla,
je to nějaká tovoje oblíbená fráze nebo tím chceš toho
zpovídáního dostat do úzkých.
To vůbec, já nikogo nechci dostávat do úzkých, to doufám,
z toho vyplívá z toho našeho podkástvu,
že se chceme toho, co nejvíc, dozvědět.

Asi se snažím být inklusivní.

Je to možný?

A já to vážně mám rád.

Fakt, máš rád.

Takže možná to tady ještě párkrát nějaký otázce zopakuju Promiň.

Tebe to roze smálu v úvodě.

Prvý vůde, že já nebudu vědět nic o ničem,

protože to v obnáší naš podkázd,

že přicházíte vy, který víte všechno o všem, a já se vás jenom ptám.

Lenko, zeptám se tě, co nám tahle čísla vlastně říkají,

jak je můžeme interpretovat asi spokojena?

Ty dámně, deš, teda.

Jo, jsme spokojení celý tým, a zpojd' doufám,

já mluvím za něj. My tady máme naši báru Sochorovou,

ředitelku, moderátorku, hlavní producerku našeho podkáztu.

Báro, jsme spokojení.

My jsme spokojení.

Já se snažím bejte spokojená každý ráno.

Nejen v pětpadesádevět.

Tak nám to říká to, že je možné odejít z dobře zajetého podkáztu

a založit něco nového.

Protože to bylo vlastně to, co jsme před rokem udělali.

My jsme šli do úplně neprobadaného prostředí,

o kterém jsme si mysleli, že ho dávno máme probadane, ale ukázalo se,

že to tak úplně není, že je mnoho věcí, které nás ještě můžu překvapit

a že hlavně začínat z nuly.

Je prostě začínat z nuly, že to není vůbec nic nechkeho.

Takže my jsme strašně rádi, že to je tak, jak to v tuhle chvíli je.

Děkujeme všem moc, že nás poslouchají a že jim to přijede důležité

a jsme rádi, že tu můžeme fungovat.

Vzpomínám si na to, když jste přišli před rokem a znáš to, já to znam zesportu, když se stané, že do

kabiny přidenová hvězda,

tak samozřejmě ti dosavadní hráči se cítí ohrožení.

Ten krát přišli, že dostali se tady to krásný studio jiné,

než tady mají některé jiné podkásty.

Tak jak jste se jako cítí v tom prostředí nekoukali na vás ostatní zkrz prsty?

My jsme si právě připadali úplně naopak, my jsme si připadali,

že do Greenhorni do redak ceple na prostých věst českých médií, kde se scházela jí mén a

dlouhodobě z náma

v českém tisku investigativě, politickém reportérství a my jsme si připadali, že přicházíme jako

takový nováčci do týšatny.

Byly jsme hrozně rádi za to nový studio, to je pravda až pak nám došlo, že by to mohlo budit nějaké

nesoulady.

Nováčci, ty zakladatelka vůbec z toho řekl bych žánru z pravdajského podkáztu v Česku?

No to možná, jo, ale zároveň já jsem vlastně docela nováček v českých jiných mediích, protože jsem působila jenom v českém rozhlasu a předtím v České redakci bývalí a vlastně jsem vůbec neprošla žádný něčeský redakci, takže v tom jsem teda velký nováček.

No když o tom zem mluvíme, tak ty každý všichni den spovídá, že znal se z různých oborů, probíráš to do hlopy, v kontextu, takže jednou je to vědá, jednou něco domácího, jednou zahřešší věci, bezpečnost, obraná, business, ekologie, škosti, zdravotnictví, všechno možný.

Tak si říkám lenko, abych použil tu tvoji i mojí oblíbenou frázi, víme něco o tom, čemu nerozumíš? Já nerozumím.

Nevážně, nemáš se toho jako pátrací balón, jakou místo...

Mám často. Často se mi stane a to myslím, že se na tím pozastabují lehce i kolegové, kterým věřím, že se to neděje, že na konci toho dne, kdy jsme nahráli nějaký rozhovor, který zpracováváme na ten další den, já si nepomatuju, s kým jsme mluvili, o čem jsme mluvili. To bydám taky.

Máš to taky, protože už se soustředím na ten další den a už jsem v tom druhem tématu a v tom, co budeme natáče, druhý den na ten den další, tak to se mi stává docela často.

Takže hlavu jako pátrací balón mám, snažím se číst poslouchat, sečto de, ale přiznam se, že by to mohl být lepší.

No a Linko nemáš někdy pocit, že toho víš nebo tomu tématu rozumíš víc, než a teď bude upřímná tí hosté.

Říkám si, že často třeba u Ameriky nebo u Ruska, tehle pocit možná musíš mít.

No.

Teď aby ti jsem ještě nejto přišel, já vím, tak ale zkus to nějak.

My si jsem zveme lidi, kteří jsou odborníky na ta témata, takže když se o nich bavíme o těch tématech, tak takový pocit určitě nemám.

Někdy se to možná může stát třeba ve chvíli, kdy někdo neznali věci, začneme mluvit o ruských realích, a nebo kdy začneme mluvit o nějakých specifikách, americké, politické scény, nebo to je jako v Americe, tak ve mě vždycky naskočí takový moment, aha, tak já mám vlastně jinou zkušenost, nebo aha, tak s tím jsem se teda nesetka, a na základě čeho to ten člověk asi říká, bude jste tam někdy.

A to si říkáš v duchu nebo mu to takhle vpálíš, jak to tady tady říkáš mě? To si říkám často v duchu, no to si říkám často v duchu,

ale potom to třeba jako opravíme, nebo já třeba namítnu, ale ono to většinou v těch podkás, těch potom není, že to je, spíš v nějaké mimo běžné konverzaci, jako že to není, takže by jsem přišli reportéři naši a sázele nějaká múdra o, já nevím, americe nebo o rusku.

No a vážně lenko jsou nějaký témata, který tě baví vyloženě hodně, a naopak třeba, která nesnášíš, a dělá, že neradá, ale nařídí ti to, tady generální ředitelka.

Po ktástu, bára mi tuhle něco chtěla nařídít, báro, co to bylo?

Ne, já nevím, co to bylo.

Tuhle bylo nějaký témat, který bára chtěla prosadit, a já jsem byla hrozně vehementně proti tici nefamatů, co to bylo.

Možná je dobrý říct pro posluchače, že tím, že ak tomu se ještě dostanem, je tady v seznam správách

více podkástů, spousta článků, a na tom trhu je velká konkurence, že kolik třeba lidí vás to vymejšlí v kolik hodin,

a kdy se vlastně rozhodnete, v jakou hodinu, že zítra ráno za minutu 6 výde někdo.

To je tak, je to denodenní proces.

Tak my si vždycky v pondělí řekneme, co bychom plus-mínus ten týden mohli dělat, ale pak se to samozřejmě čtyři krás změni každý den, takže se rozhodujeme na honem, jako den do předů, se rozhodujeme o tom, co budeme dělat ten druhý den.

A nás je v týmu 7.

Mě vychází 8.

No.

No je vás hodně, no.

Ty se nepočítáš sebe.

Počítáš sebe?

Si ne.

Počkej, tak bára je editorka a moderátorka Pavel editor.

Matej editor.

Dominika.

Dominika co editorka, editorka a potom je Martin, sound designer a David sound designer.

Sebe si teda počítám.

7 sem já.

No teď si měl dát 8.

7.

Ježíš.

No.

No, tak já počítám s klukama ešte.

A teď máme ešte hostující naše další editory, Roberta a Matloušek.

Takže to je vlastně na koniec 9, no tak tak plus-mínus prostě.

My se vlastně zamyšlíme tak nějak průběžně a potom je to takový komplikovaný proces.

Já nemyslím si to je vlastně zajímat.

Ne, ale no tu šíme všichni tím, že je bojvo, hosty, je hodně podkástu a chcete být asi originální, tak je to těžký.

Ale tady jsem se vlastně na to, jestli máš oblíbená témata a neoblíbená.

Dál se o tom mŕvit.

Asi je to trochu poznat.

Mám oblíbená zahraniční témata a to je rusko.

Tu jsou vlastně spojené státy.

Zahraniční mě vůbec baví, protože k němu tichnu. Já jsem vždycky dělala zahraniční novin a řinu.

Dá se to tak říct no v zahraniční redakci jsem působila.

Já bym se zabývala zahraniční.

Já bym se zabývala zahraniční.

No tak právě ty si na to odbornice.

Tak bych chtěl třeba rozhovorenkou Kabrhelovou o tom, co se to děje s Putinem a kdy mu v hlavě hráblo, co se to děje v rusku.

No.

Ale ty vlastně na tom musíš spovídat iné hosty.

Já bych musela běžet tak jako ty, když se tě ptáme na politiku, já bych musela se v ideálním případě vydat do Ruska, tam bych musela vyspovídat mraky lidí, musela bych si obtelefonovat mrakýných lidí, kteří z Ruska utekli.

Což se snažím dělat, ale není to zaz, až taková baterie odpovědí, který v tuhle chvíli mám a pak bych se tě snažila na to něco říct.

A lenko jsou témat, tak teda nesnášiš.

A po to nechceš prozradit, aby pak posluchači to nevyprávěli, až na to témat ojde, protože si budou říkat, a to lenka dělala nerada.

Díky, že jsme to takhle nadhodil, tak já asi zvolim tohleto odpověď.

Ne, jsou některá témata, která musím si přiznat, že jsou pro mě složitější, některá odborná třeba. Tak zrovna řekněme elektromobilita a euro sedm to není věť, kterou bych se zabývala každý den, takže si toho musím pohobitelně dostudovovat mnohem víc, než si třeba musím dostudovat, když se zabývám ruskem.

Já jsem ešte si vzpoměla, jaký díli nemáme zastak moc rádi, nebo který děláme miň, a nebo se do nich úplně nehrneme,

a to jsou díly, který máme pocit, že už děláme poněkolikáté, to znamená zbraně v USA.

To je pravda.

Potom nějaký třeba témata, žen ve společnosti České, třeba máme pocit, že už k tomu vlastně nemáme moc co říct a co říct jiného,

než jsme třeba říkali v těch předchodích dílech, a ono se ukazuje, že jsou to pak ty díly, které jsou vlastně nejví ziskutované,

takže většinou pak dojdeme k tomu, že vlastně nakonec dobře, že jsme to znova po 150 udělali, protože to evidentně pořád rezonuje, ale to myslím, že taky Lenka už vlastně nedělá zastak moc ráda,

a ani ty respondenty už se nám vlastně do toho nehrnou, protože i oni mají často pocit, že už k tomu prostě řekli všechno, co mohli.

No, protože, ale k tomu dojdem, je moc podkáztu. No, je moc podkáztu. A málo témat a málo hostu, dalo by se říct. A když už jsme u toho,

tak nase znam zprává, že vlastně jiný taky rozhodový format, podkázt ptám se já, který dělá Marije Bastlová,

tak se tě zeptám, nepletou si vás dvě občas lidé, bude ti podkáztu nebo vás dvě.

Někdo si nás spletl na Twitteru, ale hned jsme se s Marijí přihlásili.

Někdo si nás asi nepletl, když byl volební štáp, se znam zpráv, který jsme s Marijí moderovali dohromady,

tak myslím, že to bylo úplně všem jasný, protože Marije tam naskočila a ostře se hned všech ptala, za tím, co já jsem taková pozvolnějši Marije Hardtok a já jsem Softtok.

Když si se to tak dá říct, asi to neexistuje jako žánr.

Ale vlastně v tom se lišíme, i když si to tě lidipletou, tak nebo já myslím, že to zase tolik se neděje, ale asi to rychle poznají, protože ty žánry jsou úplně odlišné.

Marije jde po aktérech, baví se z politiky, baví se s těmi lidmi, co vytvářejí vlastně ty headliney, když to tak řeknou, nebo ty titulky jsou to lidi prosti často politici samozřejmě nejčastěji, nebo nějaké další, jako jiní aktérej.

A my se spíš snažíme o nějakou analízu, o nějaký kontext, o to, abychom se dozvěděli,

o něco, já ti to tedy maluju, těma rukama, o krouhlého, no, pravdu kontext. Ono to zniklo tak, že já když jsem se to těž vrátila po 10 letech do Česka, to bylo v roce 2018, což jsem byla v Českém rozlase, tak jsem zjistila, že i když jsem jako z provoda, jaka musela slidovat to, co se děje v Česku pochopitelně, abych případně, když politici přijeli do zahraničí, nebudeš informoječek ze zahraničí, abych byla samozřejmě v obraze a navazovala na to, ale člověk trošku stratí nit, protože sleduje ty svoje země, nejci v toho pět letruskop, pak to byl pět let spojené státy. A já jsem na jednou přijela, alec, kterým zprávám jsem třeba nerozuměla, často se tady lidé bavili nebo v medích, hlavně se zdvěhali kauzy, které jako by neměli začátek, vůbec tam nebylo vysvětlené, odkud se to vzalo, proč se to vzalo, a kdo jsou ti hlavní aktéři, a co je jejich zázemí, a jak jsou propojení, no, tak to byla jedna zmyšlené, za tím prvním naším veřejnou právním podkástem, aby chom poskytl a v tu chvíli já i sama sobě nějakou lepší orientaci v tom, co se kolem děje, a to jsme si odnesli dále snažíme se odpořádku. Já právě tohle na tvém podkástu miluju, a proto si jste otázky, co víme o tom, nedělám legracie, ale je to, že ty vlastně jdeš od začátku a probereš to ze všech strán, a na konci člověk má podcit. Tohle jsem zažil úcen potravin, mnou vizdvěhované tématusé, ekonomku Janou Matesovou, kdy jsem byl jako překvapen, co všechno jsem se dozvedil za 25 minut a zároveň čokován, co všechno ten úst potravin způsobilo. Tak to bylo vynikající, takže chválím. Tak Lenko, teď dovolí jednu osobní, možná bych řekl, až intimní otázku. Ty osobně používáš raději 5,59 nebo za minutu 6? 5,59. No a proč je ten hashtag za minutu 6? A když už se na to ptám, jak tenhle název vznikl? Vymyslíste to už někdy vysetlalo vy? Ono to bylo kvůli tomu, že na sociálních sítích je to velmi prosté. Nešel zadat název z číslic. Takže my jsme museli vymyslet nějakou jinou variantu, a to bylo za minutu 6. Tak je trochu problém, samřejmě jak se to 5,59 píše, protože když to řeknáš, no tak jasně, tak 5,59. Ale byli lidi, kteří to to snažili napsat jako po písmenkách. Takže prostě bylo potřeba najít něco, co bude jasné, že se má prostě vypsat a to nám jako za minutu 6 přišlo lepší. Ale nebudeme, myslím, zastírat, že to byl takový spor na začátku, kudy do toho měli jsme spoustu návrhu. Návrhy jsme tříbyli na favority a ty se pak měnili a pak přišel někdo a řekl, že ne, tak bude to jako úplně jinak a vlastně musím říct, že z startu novýchho podkáztu mám největší trauma teraz vybírání nás. Tak to o nás bude. Vlastování redakci, podívej. My tady ještě máme Radlická deset. To jsem se tady napsal.

Lepší bylo Kováku šest.

Tato slůcha, že Radlická je hlavní, Kováku je ulicé za dní výzka o seznamu.

Vchody do seznamu.

Pak jsme tady měli podkást s 24 minut.

To jsme se báli, že nikdy nesplníme, že budeme třeba mít 26 minut.

24 jsme ještě neměli za tenhle.

Pak jsme měli, no to byly takové narášky na už existující podkásty, které tady jsou bez waty.

Sme třeba měli.

Nebo jsme měli S-kast, jako seznam kást.

Spoustu jsme měli podkástu, možná by jsme to neměli prozrazat, a to, když ještě někdo...

Mám ještě jednu perličku z našich úvah, a to bylo, že úplně na začátku Radek Kedroň, který tady bude investigativu.

Tak úplně, úplně na začátku, ještě na začátku roku, to byl teda rok tím pádem 2022, říkal, že jsme mohli nějak pracovat s tím z, jako z pravodajství.

A díky Bohu, že jsme k tomu tenkrát nesáhli, protože za měsíc začala ruská invazé na Ukraínu, a z se stalo hlavním písmenkem symbolem té invazé, takže to bylo teda o false, musím říct.

No to jo.

A ještě tady máme třeba L-kast, nebo stopa 24.

A pak jsme měli piš i sliš,

ale to byl, když si dávne, že jen pořad českým rozdlase, takže ještě tehdy československý.

A ještě jsme měli LOMOS.

A ještě jsme měli světák, dpeše, kalhotový kostým jsme měli.

Raní správa se znam report.

U závěrka, no my to ho máme strašně moc.

Radár dnešek vysvětlí to odvírák, zavírák, první věc, rozdřesk, start.

Byl tam L-kast, L-lenka asi, ale proč není v tom názvu,

nebo jste neprzemíšel lidá tam název něco jako podkázlenky Kabrhelové při jenom hvězdné meno v tom názu by asi taky fungovalo.

Mašku, díky, ty mi hrozně lychotíš, já se to moc nepřipadám, že to je hvězdné meno.

Je tady jeden návrh, který byl Kabrhelová 24.

A pak tady byl ještě L-ko.

Ale nakonec jsme se rozhodlít cestou toho,

že ten podkázci prostě najde svůj obsah,

jakkoly se bude menovat a pak nám to přišlo zajímavého směřovat k té době,

kdy se ten český internet ale spolně probouzí, to je ta šestá hodina ráno,

vycházejí nové články, všichni přicházejí s něčím novým, tak my jsme chtěli říct, že tu jsme, až už teď jsme vlastně o minutu trív a že nás najde...

Cestou do práce si nás poslohněte, než ti ostatní se probudí.

Tak.

A dají si radu. To je dobré.

L-enko ty si skromná, ale proč můvím o hvězdné méně,
byla si s pravorejkou českého rozlasu jak vyspojených státek tak v Rusku,
ptám se tě, víme něco o tom?

Ne, pro mě, pro mě.

Pod', pod', pod' do mě.

Víme něco o tom, jak tahle řekl bych unikátní zkušenost je důležitá,
proto abys byla úspěšnou podkásterkou.

A já se ptám možná i protože někdo jiný,
Petr Koláš, který je dneska hlavním pobočníkem vedle prezenta Petra Pavlá,
je to hlavní rádce, tak má taky tuhle unikátní zkušenost,
on v těch dvou zemí nebyl z pravodajem, ale velvyslancem,
no a podívej se, kamáš to dotáhl.

No tam já nevířím, určitě.

My jsme se protli s Petrem Kolášem v Rusku,
on tam byl velvyslancem, když já jsem tam byla z pravodajkou,
ale ve spojených státek jsme se nepodkáli, protože já jsem tam byla pozděj.

Jo, ovlivní volou mě to zásadně,
hlavně ty spojené státy.

V Rusku, když jsem byla, jsem tam byla 2008-2013,
to podkásty přeci jenom ještě nezažívali takový boom, když třeba ve spojených státek už vrčeli velmi,
ale ten hlavní jejich boom a nástup přišel až potom přesně ve chvíli,
kdy jsem já byla ve spojených státek, a hned mě to natchlo a zaujalo,
protože tak já jsem člověk audio, já jsem byla z rozlasu,
tak mě to přišlo jako taková přirozená platforma,
které to člověka táhlo z toho rozlasu,
a bylo hrozně zajímavý pozorovat, jak ti američtí kolegové,
často to právě byly novináři z zveřejnoprávního media amerického z veřejnoprávního rozlasu MPR,
kteří odcházely na volnou nohu a nebo do různých přidružených malých produkcích,
které vznikali a začali konečně dělat ty audioprojekty podle svých snů,
které v tom rozhla se nemohli dělat, protože byl třeba svázaný různými pravidli,
tak mě to přišlo hrozně inspirativný, protože bylo vidět,
že jako s tím žánrem audia se dá hrozně experimentovat.

To vlastně jako nadčení jsem si trochu přivezla potom zpátky.

Když o tomhle mluvíš, o na tohle to stavění se na vlastní nohy,
dnes pozorujeme velmi silně mezi českými žurnalisti,
tebe tohle nenapadlo udělat postavice na vlastní nohy produkci.

A nebo nepočk se znamu, byti já rád říkám,
že nase znamuje nejkrásnější to, že tady je taková ta pestrosu,
mnoha žánrech, jaká si bolnost a není to tady tak svázaný všemi těmi starými,
mediálními představami žalu.

To si myslím, že jo a navíc to není redakce
nebo medium, které by primárně pusu bylo v audio.

Takže v tom je to určitě volnější,

že v mnoha ohledech tu cestu si teprve hledá
a je odtevířené všemu, možnému i přešlapům
i různým experimentům, tak to mě přijde hrozně pozitivní.
A napadlo mě to asi úplně dokonce,
i když jsem se vracela ze spohenej státu,
ale v tu chvíli tady ten podkávstový trh byl vlastně hodně v plenkách.
My existovali třeba různé talkshows, které už v tu chvíli v tom roce 2018
už fungovali v českém internetu.
Ale podkávsty rozhodně neposlouchalo tolik lidí, co teď,
a úplně nový impulse do toho vnesla po tom pandemii covidu.
To si asi všichni pamatujeme, že lidi,
jak chodili na procházky, tak na jednou začali poslouchat, poslouchat, poslouchat.
A v tu chvíli to naskočilo.
Vlastně vyste v levodole zakládali zhruba ve stejný čas,
a myslím, že jsme se podkali jin poprvé na nějaké akci
podkávstů. No, my už ty asi v roce 2019.
No, a přesně epidemie pomohla, a pak říkali ještě odborníci,
že také pomohlo jakoby rozjest bezdrátových sluchátek,
pece kdo už, že to jako lidem tak nějak
usnadnilo ten posledno v tramvajích a v autobusech,
a hlavně že do pravě.
No, abych se mohla tátebe, co si myslíš o podkávstovém bůmu.
Vyste tady taky podkávstový vezd, kdy vy prodáváte sály.
Vlastně ne, vy je, vydáváte, protože ne prodáváte ty díky.
No, ale mi tomu nerozuměj, a tůle otázku teď na tebe lenko mám pro mň.
Říkala si, když si sa vrátila z Ameriky,
že byl teda podkávstový český trh v plenkách,
co říkáš ty tomudešnému bůmu, kdy to je myslím nějaký americký vtip,
že každý ráno každý američan jako hledá svého hosta do svého podkávstu,
ale zdá se mi, že už to platí i u nás,
kdy každý den vzniknou asi desítké nových podkávstů, jenom co tomu říkáš.
Ale přijde mi, že se tu odhrává obrovský boj o ty posluchače,
a že vlastně není úplně do detajlu zmapováno kolikich je,
jak velký ten trh vlastně je v tuhle tu chvíli je na fukovací,
nebo jako kam až může dosáhnout budou mít všichni bezdrátová,
chládka a všichni chytré telefony, protože to se asi teď neděje, budou všichni poslouchat na těch
platformách a tředích stranách,
nebo ne, tak to jsou takové nezodpovězené otázky,
které myslím si, že je dobré se na dnímaní kdy zamyslet,
i zlediska těch nás, těch tvůrců.
Mně občas zemko napadne, a ty to můžeš teda srovnat s tou americkou,
která řekí mi 10 letřeba napřed,
jestli ten boom nějak zplaskné, jestli je to jenom nějaká moda o živení,
že se se audio nebo to vydrží. Tebatuje se o tom, i ve spojenej státech a částičně zplaskávali,

protože třeba byly malé nezávislé produkce, které v těch úplnělých letech, hlavně za pandemie, nakoupili ty velké platformy, třeba Spotify, nebo i New York Times nakoupili některá tam malá vydavatelství, ani to třeba byly produsři, to jsou ti redaktoři nebo zodpovědní editori, třeba právě z veřejnoprávního média, kteří k sobě přidají někoho z reportera, a vznikla malýkatá produkce třeba, já nevím, čtejší 10-15 lidí, a tohle potom nakoupil nějaký velký vydavatelský doon, a vlastně posunuli to audio někam úplně dál, protože měli víc peněz na to, aby se mohli dělat lepší produkce a tak. Pak se hodně debatovalo, jestli tohle všechno zplaskne, ono to trochu začalo zplaskávat, třeba byly velké odchody ze Spotify, kde zase ti už etablovaní tvůrci odešli, aby si znovu založili nějakou nezávislou produkci, že vždycky, když se z toho stalo nějaký konglomerát, tak z toho potom ti lidé odcházeli a tu nezávislou hledají.

A teď tedy jsem četla nedávno nějakou analýzu, která debatovala nebo argumentovala tím, že si myslí, že vlastně audio tady určitě zůstane a že newsletry. Tady zůstane, že to budou dvě hlavní platformy, který má v tuhle chvíli se zdá, že to publikum chce konzumovat, řeknu tím hrozným slovem, ty informace nejsne, že jim je to nejprimíš. Takže já docela věřím v tuhle chvíli, že audio tady zůstane, ale to jsem předtím zapoměl, ten bojo poslucha, že tady rozhodně je. A mě přijde, že v Česku ještě pořád hrozně malá variabilita těch žánrů, jakože všechno sklouzává k tomu a to v konečném efektu. Trošičku jsme my, protože jsme rozhovorovej žánr nebo postavný na rozhovoru. Nejsme talkshow, to samozřejmě ne. Ale jakože těch talkshow, kde spolutí lidí žvaní 3 hodiny, je milion prostě. To za mě není úplně to nejinspirativnější, co může být je to super. Je to bezvadný, když se to povede. Já vám strašně ráda vlevo dole, takže to je skvělí, nechci vás přijunáva.

Takho, k talkshowu to ne. Ale jako vy jste politický reportování, který potom tam je dnes. Irony je humor, a tkoá rychlost trošiče super. Ale jako za mě, třeba jsme si dali takový cíl, když jsme se mšli do seznam zpráv, že bychom chtěli proniknout nebo se naučit, to, jak si dělají narrativní podkásty, jak experimentovat s tím žádrem, tak to je všechno přednámaště. A tak asi to zni logicky, co si říkala, že je tady přešel informací, že všechno transitovali, takže lidé přes podkás to posluchají, takže využívají o nějaký čas, nám velmi často píšou,

že při uklízení a nebo samozřejmě při dopravě,
a newslettery jako nějaké příjemné schrnutí toho,
co ten oceán internetový zase vyplivnul.
Ale Lenkot, jak si říkala, tak kapacita lidí,
když to sledujem na sociální síti,
kde hodně lidí často se chlubí,
jako svými oblíbenými podkásty,
tak místo tak vychází,
že v kapacitě jednoho člověka je tak 5-6 podkástů,
jako maximálně,
že přece jenom každý trvá půl hodiny,
ne každý vychází, samozřejmě každý den,
ale mají tam lidi jako různý žánry,
že chlapy v děčinou politiku a nějaký sport.
Opravdu zločiny, tam lidé mají trukaj.
Ženy, ženy, ženy.
Jenom ženy.
Ne, jenom ne.
No, ale je to takový mezižnamený oblíbený podkáz.
To vůbec ne.
Ale já si myslím,
že třeba ty zahraniční jsou hrozně dobře napsaný,
že jako strašně dobře umí pracovat se zápletkou a s rozuzlením,
a s napětím, a s tím, co se nechá do příštího dílu.
A tak vlastně vznikli ty první podkástové sédy,
ještě to byla jako investigativa,
která zároveň třeba byla jako True Crime.
Myslím si, že Serio byl takovýhle jeden
jako z prvních, opravdu jako pompastických podkástů,
který ale byly vlastně jako novinářina.
To byla prostě podstivá novinářina,
která zároveň směřovala někam,
mělo to kriminální zápletku a strašně to bylo populární,
tak já si myslím, že to je i tím,
že to tě tvůrci dokážou dobře napsat
a asi lidi mají rádi napětí.
Jo.
Lenko, my tě teďko nejenom usíšíme,
ale uvidíme na divadelní scéně vzlet
v Pražských Vršovcích.
A kdy jsem se díval na program,
tak ty tam slibuješ,
že chceš spojit novinářinu s uměním
a divadelní performancí

a vytavit, nebo že tam doplníš animacemi,
ilustracemi, fotografami a živou hudbou.
Zeptám se tě, Lenko,
víš přes něco děláš,
že do čeho se pouštíš?
Je to velký experiment.
Já se na to strašně těším
a hlavně teda nutné říct,
že to umění
divadelní performace, animace,
ilustrace, fotografie, živá hudba,
to budou dělat v pravdovskí umělci
právě ze vzletu.
Je to všechno v dramaturgii,
Marty Lyubkové,
skvělé dramaturgění a režiserky
Petr Tejnorové,
které v tuhle chvíli, když my spolu
mluvíme, jako připravují
tu divadelní verzy
a tu scenickou verzy.
Je to fascinující proces,
já jsem jenom chvíli
té závědečné chystací verzy,
jsem už já přítom nás pís dálke
a je to úplně skvělí, jako jak jsou
kreativní nápadití, kolik
mají v hledu
i s textem a s tím, co člověk
chce říct, takže já se na to vlastně
rozně těším zároveň se to úplně strašně bojím.
Protože jednak nejsem zvyklá na to,
že je na mě vidět a jednak nejsem
žádný divadelník, takže to bude
no, boje to výzvat.
Lenko, teď už jsme na konci
známe to všichni z těch čísel, která
sedujeme ta do posluchanost, teď už tady
všichni s námi nejsou, tak se tě zeptám,
nemáš chvil tím někdy praštit a vodit
mou. No, teď jsem chtěla být v Nepálu a tou hledobou, ale nejsem.
Už druhý rok po sobě Lenko planovala,
že tady nebude tou hledobou a se se tady je.
Lenko, my jsme tady probrali

rok existence

z pravodajského podkástu se znam
správ 5,59.

Jak si zvežosti, jako tom přemejšlíš,
co tě trápí, z čeho máš
radost.

Kdybychom si teď na závěr měli říct, co z toho
všeho vyplývá, co jsme se vlastně
dělali.

To bychme říct já nejče.

Já vás hrozně bovdíhu,

že to jakoho s třic vládáte ty moje otázky.

Když si to zmí takhle,

tak dozvěděli jsme se.

Že máme v seznám správach z kvělí kolegy

třeba vaška dolejšího a další,

kteří stejknám všichni za ten celý rok 283 dílu

na okolikých totetě

přišli moc vám, všem děkujeme

a i všem hostům, který přišli

kvělišku, ale hlavně jsme se dozvěděli, že je

strašně důležitá týmová práci, takže

obrovské díky doubáře Sochorové,

Matěhovi Válkovi, Pavlovi Vondrovi,

Dominice Kupišťové, Martinovi Hůlovi,

autorové naší muziky Davidovi Kajzerovi,

který Michána šedíli a i klupům

Robertu Sandrovi a Matoušovi Hrdinovi,

kteří s námi tedko taky editují

a spolupracují a že je strašně

důležit, když funguje tým a když je to

nějaká jakoby spolupráce,

když to prostě není jenom jeden člověk,

ono to tak často vypadá a mě je to

hrozně žinantní, ale to je prostě

5,59 je týmová práce.

A skvělá, tak já vám přeju,

ať vám to v dalších letech pořád roste,

klapé a máte takové věrné posluchače

a posluchačky jako do posud

a hlavně ať máte ty témata

a ochotného sty.

Zároveň děkuju, že jsem si s tebou mohl

dneska v téhle epizodě prohodit

byl jsem z toho trochu nervozní spovídat
Lenku Kaberhlovou a teď
takou tu tvůj odhlášku musím říct
Lenka Kaberhlová česká podkáterka
autorka spravodajského podkástu
5,59 na seznam v správách.

Děkujeme.

Děkuju.

A to už je z pátečního vydání podkástu
5,59 vše. Pište nám, posílejte typy,
najdete nás úplně všude.

To byl vás v dolejší,
těším se zítra.

Vašku přijíd' zase, přijdeš pondělí.

Budeš náš host?

No, návě je nejlepší.